

Załącznik nr 18 do uchwały nr 1/2007
Komisji Nadzoru Bankowego
z dnia 13 marca 2007 r.
(poz. 3)

OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM W PRZYPADKU SEKURTYZACJI AKTYWÓW

Część I. Definicje oraz zasady ogólne

DEFINICJE

§ 1. Sekurytyzacja oznacza transakcję, program lub strukturę prawno-organizacyjną, w wyniku której ryzyko kredytowe związane z ekspozycją bazową lub pulą ekspozycji bazowych ulega podziałowi na transze o następujących cechach:

- 1) płatności w ramach transakcji, programu lub struktury zależą od dochodów z tytułu ekspozycji lub puli ekspozycji;
- 2) hierarchia transz określa rozkład strat w ciągu okresu trwania transakcji lub struktury.

§ 2. Sekurytyzacja tradycyjna oznacza sekurytyzację obejmującą przeniesienie sekurytyzowanych ekspozycji bazowych do jednostki specjalnego przeznaczenia (podmiotu emisyjnego) lub funduszu sekurytyzacyjnego, który emituje papiery wartościowe. Przeniesienie ekspozycji bazowych odbywa się w drodze przekazania prawa własności do sekurytyzowanych ekspozycji bazowych przez bank inicjujący lub poprzez subpartycypację. Wyemitowane papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań banku inicjującego.

§ 3. Sekurytyzacja syntetyczna oznacza sekurytyzację, w której podział na transze odbywa się poprzez zastosowanie kredytowych instrumentów pochodnych lub gwarancji, a pula ekspozycji bazowych jest wykazywana w bilansie banku inicjującego.

§ 4. Transza oznacza ustalony umownie segment ryzyka kredytowego związanego z ekspozycją lub wieloma ekspozycjami, przy czym pozycja w takim segmencie obciążona jest większym lub mniejszym ryzykiem straty z tytułu ryzyka kredytowego w stosunku do pozycji o tej samej wartości nominalnej w każdym innym segmencie, przy czym nie uwzględnia się ochrony kredytowej zapewnionej przez stronę trzecią bezpośrednio posiadaczom pozycji w danym segmencie lub innych segmentach.

§ 5. Pozycja sekurytyzacyjna oznacza dowolną ekspozycję z tytułu sekurytyzacji.

§ 6. Bank inicjujący oznacza:

- 1) bank, który samodzielnie lub za pośrednictwem podmiotów powiązanych, bezpośrednio lub pośrednio, był zaangażowany w umowę, z której wynikają zobowiązania (lub potencjalne zobowiązania) dłużnika (lub potencjalnego dłużnika), skutkujące ekspozycją, która podlega sekurytyzacji;
- 2) bank, który nabywa ekspozycje strony trzeciej, ujmuje je we własnym bilansie, a następnie poddaje sekurytyzacji.

§ 7. Bank sponsorujący oznacza bank inny niż bank inicjujący, który organizuje i zarządza programem emisji papierów komercyjnych zabezpieczonych aktywami lub innym programem sekurytyzacyjnym, w ramach którego nabywane są ekspozycje od jednostek zewnętrznych.

§ 8. Wsparcie jakości kredytowej oznacza ustalenie umowne, na mocy którego jakość kredytowa pozycji sekurytyzacyjnej ulega poprawie w stosunku do sytuacji braku takiego ustalenia umownego, wliczając w to wsparcie jakości kredytowej zapewniane przez transze podporządkowane i inne rodzaje ochrony kredytowej.

§ 9. Jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (podmiot emisyjny) oznacza podmiot, o którym mowa w art. 92a ust. 3 ustawy – Prawo bankowe, utworzony w celu przeprowadzenia jednej lub wielu sekurytyzacji, którego działalność ogranicza się do działań odpowiadających temu celowi, struktura ukształtowana jest w celu oddzielenia jego zobowiązań od zobowiązań banku inicjującego, a posiadacze udziałów w takiej jednostce mają prawo zastawiać je lub wymieniać bez żadnych ograniczeń.

§ 10. Marża nadwyżkowa oznacza otrzymane odsetki i prowizje związane z ekspozycjami sekurytyzowanymi po odliczeniu kosztów i wydatków.

§ 11. Opcja odkupu końcowego oznacza zawartą w umowie możliwość odkupu lub zamknięcia przez bank inicjujący pozycji sekurytyzacyjnych przed spłatą wszystkich ekspozycji bazowych, kiedy kwota ekspozycji z tytułu ekspozycji bazowych spada poniżej określonego poziomu.

§ 12. Instrument wsparcia płynności oznacza pozycję sekurytyzacyjną wynikającą z tytułu postanowień umownych dotyczących zapewnienia finansowania, mającego na celu zapewnienie terminowości przepływów pieniężnych do inwestorów.

§ 13. Kirb oznacza wartość równą 8% kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które byłyby obliczone na podstawie metody wewnętrznych ratingów do obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określonej w załączniku nr 5 do uchwały dla ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji, powiększoną o kwotę oczekiwanych strat związanych z tymi ekspozycjami, obliczoną na podstawie metody wewnętrznych ratingów.

§ 14. Metoda ratingów zewnętrznych oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z § 94-99.

§ 15. Metoda formuły nadzorczej oznacza metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z §100-102.

§ 16. Pozycja bez zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej oznacza pozycję sekurytyzacyjną, dla której zgodnie z § 5 ust. 1 oraz uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w art. 128 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo bankowe, nie istnieje uznana ocena wiarygodności kredytowej, dokonana przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej.

§ 17. Pozycja z oceną wiarygodności kredytowej oznacza pozycję sekurytyzacyjną, dla której zgodnie z § 5 ust. 1 oraz uchwałą Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w art. 128 ust. 6 pkt 6 ustawy – Prawo bankowe, istnieje uznana ocena wiarygodności kredytowej, dokonana przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej.

§ 18. Program emisji papierów komercyjnych zabezpieczonych aktywami („program ABCP”) oznacza program sekurytyzacyjny, w ramach którego emitowane są głównie komercyjne papiery wartościowe z pierwotnym terminem zapadalności wynoszącym jeden rok lub krócej.

ZASADY OGÓLNE

§ 19.1. Jeżeli bank stosuje metodę standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały, w przypadku klasy ekspozycji, do której byłyby przypisane ekspozycje sekurytyzowane zgodnie z § 20 – 23 załącznika nr 4 do uchwały, bank oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z § 46 – 83.

2. W innych przypadkach, niż określone w ust. 1, bank oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z § 46 – 50 oraz § 84 – 123.

§ 20. Jeżeli istotna część ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami sekurytyzowanymi została przeniesiona z banku inicjującego na inny podmiot zgodnie z § 32 – 38, bank inicjujący może:

- 1) w przypadku sekurytyzacji tradycyjnej, wyłączyć ekspozycje, które poddano sekurytyzacji z obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwot oczekiwanych strat;
- 2) w przypadku sekurytyzacji syntetycznej, obliczać w stosunku do ekspozycji sekurytyzowanych kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz, w stosownych przypadkach, kwoty oczekiwanych strat, zgodnie z § 32 – 38.

§ 21.1. W przypadku, o którym mowa w § 20, bank inicjujący oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem określone w niniejszym załączniku w stosunku do pozycji, które posiada w danej sekurytyzacji.

2. Jeżeli bank inicjujący nie przekaze istotnej części ryzyka kredytowego na rzecz innego podmiotu zgodnie z ust. 1, kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla pozycji wynikających z takiej sekurytyzacji nie oblicza się.

§ 22. W celu obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej, pozycji przypisuje się wagi ryzyka na podstawie wiarygodności kredytowej pozycji, którą można ustalić poprzez odniesienie do oceny wiarygodności kredytowej nadanej przez zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej lub w inny sposób, zgodnie z przepisami niniejszego załącznika.

§ 23. Jeżeli ekspozycja dotyczy różnych transz sekurytyzacyjnych, ekspozycja względem każdej z transz uznawana jest za odrębną pozycję sekurytyzacyjną. Uznaje się, że dostawcy ochrony kredytowej dla pozycji sekurytyzacyjnych utrzymują pozycje sekurytyzacyjne. Pozycje sekurytyzacyjne obejmują ekspozycje wynikające ze związanych ze strukturą sekurytyzacyjną transakcji pochodnych na stopę procentową lub walutowych transakcji pochodnych.

§ 24. Jeżeli pozycja sekurytyzacyjna objęta jest rzeczywistą lub nierzeczywistą ochroną kredytową, waga ryzyka stosowana wobec tej pozycji może zostać zmieniona zgodnie § 5 i 6 załącznika nr 4 do uchwały, z uwzględnieniem § 2, § 4 ust. 2, § 5 ust. 2, § 6 oraz § 7 załącznika nr 17 do uchwały.

§ 25. Z wyjątkiem ekspozycji pomniejszających sumę funduszy własnych określonych w § 2 ust. 1 lit. d uchwały w sprawie funduszy własnych, kwota ekspozycji ważonej ryzykiem wliczana jest do całkowitej kwoty ekspozycji banku ważonych ryzykiem dla celów § 6 ust. 1 pkt 1 niniejszej uchwały.

§ 26. W celu ustalenia wagi ryzyka pozycji sekurytyzacyjnej zgodnie z § 22 – 25, bank może zastosować ocenę wiarygodności kredytowej nadaną przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej.

§ 27. Korzystanie przez bank z ocen kredytowych uznanej instytucji oceny wiarygodności kredytowej do obliczania ważonych ryzykiem kwot ekspozycji zgodnie z § 22 – 25 odbywa się w sposób spójny i zgodny z zasadami określonymi w § 39 – 45.

§ 28. W przypadku sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji, bank inicjujący oblicza zgodnie z § 46 – 123 dodatkową kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w związku z możliwym wzrostem poziomu ryzyka kredytowego w wyniku uruchomienia opcji przedterminowej spłaty.

§ 29. Ekspozycja odnawialna oznacza ekspozycję, w przypadku której jest dopuszczalne, aby salda zadłużenia klientów zmieniały się na podstawie ich decyzji o pożyczaniu lub spłacie zadłużenia w ramach uzgodnionego limitu, natomiast opcja przedterminowej spłaty oznacza klauzulę umowną nakazującą, w przypadku zaistnienia określonych zdarzeń, wykup pozycji inwestorów przed pierwotnie określonym terminem zapadalności wyemitowanych papierów wartościowych.

§ 30. Bank inicjujący, który w zakresie sekurytyzacji skorzystał z postanowień § 20-21 w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub bank sponsorujący, mając na względzie ograniczenie potencjalnych lub rzeczywistych strat inwestorów, nie mogą udzielać wsparcia jakości kredytowej sekurytyzacji wykraczającego poza ich zobowiązania wynikające z umowy.

§ 31. Jeżeli bank inicjujący lub sponsorujący narusza postanowienia § 30 w zakresie sekurytyzacji, udzielając wsparcia jakości kredytowej sekurytyzacji wykraczającego poza jego obowiązki wynikające z umowy dotyczącej programu sekurytyzacyjnego, zobowiązany jest do uwzględniania sekurytyzowanych ekspozycji w rachunku ekspozycji ważonych ryzykiem bez uwzględniania wpływu sekurytyzacji oraz do podania do publicznej wiadomości faktu udzielenia wsparcia nieobjętego umową i informacji o wpływie takiego działania na wymogi kapitałowe.

Część II. Wymogi minimalne dotyczące uznawania transferu istotnej części ryzyka kredytowego oraz obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem i kwot oczekiwanych strat dla ekspozycji objętych sekurytyzacją

WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE UZNAWANIA TRANSFERU ISTOTNEJ CZĘŚCI RYZYKA KREDYTOWEGO W SEKURTYZACJI TRADYCYJNEJ

§ 32. W przypadku sekurytyzacji tradycyjnej bank inicjujący może wyłączyć ekspozycje sekurytyzowane z obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz kwot oczekiwanych strat, jeśli istotna część ryzyka kredytowego związana z tymi ekspozycjami została przekazana stronie trzeciej, a transfer ten spełnia następujące warunki:

- 1) dokumentacja sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji;
- 2) bank inicjujący oraz jego wierzyciele nie mają tytułu prawnego do sekurytyzowanych ekspozycji, również w przypadku upadłości i przejęcia masy upadłościowej przez syndyka, co jest poparte opinią prawną sporządzoną przez uprawnioną osobę;
- 3) wyemitowane w ramach sekurytyzacji papiery wartościowe nie stanowią zobowiązań banku inicjującego;
- 4) przyjmujący ekspozycję jest jednostką specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (podmiot emisyjny) lub funduszem sekurytyzacyjnym;
- 5) bank inicjujący nie zachowuje efektywnej lub pośredniej kontroli nad przekazanymi ekspozycjami, przy czym:
 - a) bank inicjujący zachowuje efektywną kontrolę nad przekazanymi ekspozycjami, jeśli posiada prawo odkupu wcześniej przekazanych ekspozycji od przejmującego ekspozycje, aby zrealizować związane z nimi korzyści, lub jeśli jest zobowiązany do ponownego przejęcia ryzyka przekazanego wraz z ekspozycjami,
 - b) zachowanie przez bank inicjujący praw do administrowania przekazanymi ekspozycjami nie stanowi samo w sobie pośredniej kontroli ekspozycji;
- 6) w przypadku występowania opcji odkupu końcowego spełnione są następujące warunki:
 - a) realizacja opcji odkupu końcowego następuje według uznania banku inicjującego,
 - b) opcja odkupu końcowego może być wykonana jedynie w przypadku, gdy 10% lub mniej pierwotnej wartości nominalnej ekspozycji sekurytyzowanych pozostaje niespłacone,
 - c) opcja odkupu końcowego nie jest sformułowana w sposób mający na celu uniknięcie przypisania strat do pozycji wsparcia jakości kredytowej lub innych pozycji będących w posiadaniu inwestorów, ani też w jakikolwiek inny sposób mający na celu udzielenie wsparcia jakości kredytowej;
- 7) umowa, na podstawie której bank przelewa sekurytyzowane wierzytelności, nie zawiera klauzul stwierdzających, że:
 - a) za wyjątkiem przypadku opcji przedterminowej spłaty, wymaga się, by bank inicjujący podwyższał jakość kredytową pozycji sekurytyzacyjnych, w tym między innymi poprzez zmianę bazowych ekspozycji kredytowych lub zwiększenie dochodów wypłacanych inwestorom w przypadku pogorszenia się jakości kredytowej ekspozycji sekurytyzowanych,
 - b) w przypadku pogorszenia się jakości kredytowej puli ekspozycji bazowych zwiększeniu ulegają dochody należne posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych.

WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE UZNAWANIA TRANSFERU ISTOTNEJ CZĘŚCI RYZYKA KREDYTOWEGO W SEKURTYZACJI SYNTETYCZNEJ

§ 33. W przypadku sekurytyzacji syntetycznej bank inicjujący może obliczać kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oraz odpowiednio kwoty oczekiwanych strat dla ekspozycji objętych sekurytyzacją zgodnie z § 34 – 35, jeśli istotna część ryzyka kredytowego została przekazana stronie trzeciej poprzez rzeczywistą lub nierzeczywistą ochronę kredytową, a transfer ten spełnia następujące warunki:

- 1) dokumentacja sekurytyzacji odzwierciedla istotę ekonomiczną transakcji;
- 2) ochrona kredytowa, za pośrednictwem której przekazywane jest ryzyko kredytowe spełnia kryteria dopuszczalności oraz inne wymogi niezbędne do uznania takiego zabezpieczenia określone w § 2, § 4 ust. 2, § 5 ust. 2, § 6 oraz § 7 załącznika nr 17 do uchwały, z tym że jednostek specjalnego przeznaczenia (podmiotów emisyjnych) nie uznaje się za dopuszczalnych dostawców ochrony nierzeczywistej;
- 3) instrumenty stosowane w celu transferu ryzyka kredytowego nie zawierają warunków, które:
 - a) narzucają znaczące progi istotności, poniżej których, w razie wystąpienia zdarzenia kredytowego, nie jest uruchamiana ochrona kredytowa,
 - b) pozwalają na zakończenie ochrony na skutek pogorszenia się jakości kredytowej ekspozycji bazowych,
 - c) w przypadkach innych niż opcja przedterminowej spłaty nakładają na bank inicjujący wymóg podwyższenia jakości kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych,
 - d) zwiększają koszt ochrony kredytowej ponoszony przez bank lub dochód wypłacany posiadaczom pozycji sekurytyzacyjnych z tytułu pogorszenia się jakości kredytowej ekspozycji bazowych;
- 4) bank posiada opinię prawną sporządzoną przez uprawnioną osobę, potwierdzającą możliwość wyegzekwowania ochrony kredytowej w obrębie wszystkich właściwych jurysdykcji.

WYMOGI MINIMALNE DOTYCZĄCE OBLICZANIA KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM PRZEZ BANK INICJUJĄCY DLA EKSPOZYCJI PODDANYCH SEKURTYZACJI SYNTETYCZNEJ

§ 34.1. W przypadku, gdy spełnione są warunki określone w § 33, obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji sekurytyzowanych, bank inicjujący sekurytyzację syntetyczną zobowiązany jest, z uwzględnieniem § 36 – 38, stosować metody obliczeniowe określone w § 46 – 123.

2. W przypadku, gdy spełnione są warunki określone w § 33, jeśli do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla ekspozycji sekurytyzowanych bank inicjujący sekurytyzację syntetyczną wykorzystuje metodę wewnętrznych ratingów określoną w załączniku nr 5 do uchwały, kwota oczekiwanej straty w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych jest równa zeru.

§ 35. Przepisy § 34 odnoszą się do całej puli ekspozycji sekurytyzowanych. Z uwzględnieniem przepisów § 36 – 38, bank inicjujący oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do wszystkich transz sekurytyzacyjnych zgodnie z § 46 – 123, z uwzględnieniem zasad uznawania technik ograniczania ryzyka kredytowego, w szczególności, gdy dana transza przekazywana jest stronie trzeciej za pośrednictwem ochrony nierzeczywistej, bank, obliczając kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, przypisuje tej transzy wagę ryzyka tej strony trzeciej.

SPOSOBY TRAKTOWANIA PRZYPADKÓW NIEDOPASOWANIA TERMINÓW ZAPADALNOŚCI W SEKURTYZACJI SYNTETYCZNEJ

§ 36. Do celów obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z § 34, uwzględnia się zgodnie z § 37 – 38, niedopasowanie terminów między ochroną kredytową, na skutek której osiąga się podział na transze, a ekspozycjami sekurytyzowanymi.

§ 37. Za termin zapadalności ekspozycji sekurytyzowanych przyjmuje się najdłuższy termin zapadalności dowolnej z tych ekspozycji, nie dłuższy jednak niż pięć lat. Termin zapadalności ochrony kredytowej określa się zgodnie z załącznikiem nr 17 do uchwały.

§ 38. Bank inicjujący nie uwzględnia niedopasowania terminów zapadalności w obliczaniu kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, którym zgodnie z § 46 – 123 przypisuje się wagę ryzyka 1250% a w odniesieniu do wszelkich innych transz podejście do niedopasowania terminów zapadalności określone w załączniku nr 17 do uchwały, stosuje się zgodnie z następującym wzorem:

$$RW^* = [RW (SP) \times (t-t^*) / (T-t^*)] + [RW (Ass) \times (T-t) / (T-t^*)]$$

gdzie:

RW* oznacza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem do celów rachunku wymogów kapitałowych określonego w § 6 ust. 1 uchwały,

RW (Ass) oznacza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla ekspozycji sekurytyzowanych, bez uwzględnienia sekurytyzacji, obliczoną proporcjonalnie do udziału transzy w strukturze sekurytyzacyjnej,

RW (SP) oznacza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem obliczoną zgodnie z § 34, gdyby nie występowało niedopasowanie terminów zapadalności,

T oznacza termin zapadalności ekspozycji bazowych wyrażony w latach,

t oznacza termin zapadalności ochrony kredytowej wyrażony w latach,

t* równa się 0,25.

Część III. Zewnętrzna ocena jakości kredytowej

KRYTERIA, JAKIE MUSZĄ SPEŁNIAĆ ZEWNĘTRZNE INSTYTUCJE OCENY WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ

§ 39. Dla potrzeb obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem na mocy § 46 – 123, ocena wiarygodności kredytowej opracowana przez uznaną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej musi spełnić warunki określone w § 6 załącznika nr 15 do uchwały.

STOSOWANIE ZEWNĘTRZNYCH OCEN WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ

§ 40. Bank stosuje w odniesieniu do posiadanych pozycji sekurytyzacyjnych oceny wiarygodności kredytowej uznanych zewnętrznymi instytucjami oceny wiarygodności kredytowej zgodnie z przepisami załącznika nr 15 do uchwały.

§ 41. Bank nie może stosować ocen wiarygodności kredytowej danej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej do swoich pozycji w określonych transzach oraz ocen wiarygodności kredytowej innej zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej do swoich pozycji w innych transzach w ramach tej samej struktury sekurytyzacyjnej, niezależnie od tego czy transze te posiadają, czy nie posiadają oceny wiarygodności kredytowej nadanej przez pierwszą z zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej wymienionych w § 10 załącznika nr 15 do uchwały.

§ 42. W przypadku, gdy ochrona kredytowa, uznana na podstawie przepisów załącznika nr 17 do uchwały, zapewniana jest bezpośrednio jednostce specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (podmiotowi emisyjnemu) i ochrona ta znajduje odzwierciedlenie w ocenie wiarygodności kredytowej pozycji nadanej przez wyznaczoną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, można zastosować wagę ryzyka przypisaną do tej oceny.

§ 43. Jeśli ochrona nie jest uznana na podstawie przepisów załącznika nr 17 do uchwały, nie uznaje się też związanej z nią oceny wiarygodności kredytowej.

§ 44. Nie uznaje się oceny wiarygodności kredytowej pozycji nadanej przez wyznaczoną zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej, jeżeli ochrona kredytowa nie jest zapewniana jednostce specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (podmiotowi emisyjnemu), lecz bezpośrednio pozycji sekurytyzacyjnej.

PRZYPORZĄDKOWANIE ZEWNĘTRZNYCH OCEN WIARYGODNOŚCI KREDYTOWEJ

§ 45. Przeporządkowanie zewnętrznych ocen wiarygodności kredytowej następuje zgodnie z przepisami załącznika nr 15 do uchwały.

Część IV. Obliczenia

OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM

§ 46. Dla celów § 22 – 25 kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się jako iloczyn wartości ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej oraz wagi ryzyka przypisanej zgodnie z niniejszym załącznikiem.

§ 47. Obliczenia kwot ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej przeprowadza się z uwzględnieniem przepisów § 48, z tym że:

- 1) w przypadku, gdy bank oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z § 51 – 83, wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję bilansową, jest równa jej wartości bilansowej;
- 2) w przypadku, gdy bank oblicza kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z § 84 – 123, wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję bilansową, jest równa jej wartości bilansowej z wyłączeniem korekt wartości;
- 3) wartość pozycji sekurytyzacyjnej, która stanowi pozycję pozabilansową, równa się jej wartości nominalnej pomnożonej przez współczynnik konwersji, zgodnie z przepisami niniejszego załącznika, przy czym współczynnik ten wynosi 100%, chyba że przepisy niniejszego załącznika stanowią inaczej.

§ 48. Wartość ekspozycji wynikająca z pozycji sekurytyzacyjnej z tytułu transakcji pochodnych określonych w § 31 załącznika nr 2 do uchwały, ustala się zgodnie z załącznikiem nr 16 do uchwały.

§ 49. W przypadku, gdy pozycja sekurytyzacyjna objęta jest ochroną kredytową rzeczywistą, wartość ekspozycji wynikającej z tej pozycji może zostać skorygowana zgodnie z załącznikiem nr 17 do uchwały i przepisami niniejszego załącznika.

§ 50. W przypadku, gdy bank posiada dwie lub więcej pokrywających się pozycji sekurytyzacyjnych, jest zobowiązany, w zakresie, w jakim pozycje te pokrywają się, włączyć do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem jedynie te pozycje lub części pozycji, które skutkują wyższymi kwotami ekspozycji ważonych ryzykiem. Pokrywanie się pozycji

oznacza, że pozycje w całości lub w części narażone są na to samo ryzyko, tak że pokrywającym się częściom pozycji odpowiada jedna ekspozycja.

OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM WEDŁUG METODY STANDARDOWEJ

Tytuł I. Zasady ogólne

§ 51. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem wynikającą z pozycji sekurytyzacyjnej posiadającej zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej, oblicza się z zastrzeżeniem § 53, stosując do wartości ekspozycji wagę ryzyka związaną ze stopniem jakości kredytowej, przypisanym przez Komisję Nadzoru Bankowego, zgodnie z art. 128 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe, do określonej oceny wiarygodności kredytowej, jak wyszczególniono w tabelach 1 i 2.

Tabela 1. Pozycje inne niż z zewnętrznymi krótkoterminowymi ocenami wiarygodności kredytowej

Stopień Jakości Kredytowej	1	2	3	4	5 i niższy
Waga ryzyka	20%	50%	100%	350%	1250%

Tabela 2. Pozycje z zewnętrznymi krótkoterminowymi ocenami wiarygodności kredytowej

Stopień Jakości Kredytowej	1	2	3	Wszystkie inne zewnętrzne oceny wiarygodności kredytowej
Waga ryzyka	20%	50%	100%	1250%

§ 52. Z zastrzeżeniem przepisów § 54-64, kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem wynikającą z pozycji sekurytyzacyjnej bez ratingu oblicza się stosując wagę ryzyka 1250%.

Tytuł II. Bank inicjujący i sponsorujący

§ 53. Dla banku inicjującego lub sponsorującego kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem obliczone w odniesieniu do posiadanych pozycji sekurytyzacyjnych mogą ograniczać się do kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które zostałyby wyznaczone dla ekspozycji sekurytyzowanych, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji. Podejście to ma zastosowanie pod warunkiem zastosowania wagi ryzyka 150% do wszystkich pozycji przeterminowanych oraz tych należących do nadzorczych kategorii wysokiego ryzyka wśród ekspozycji sekurytyzowanych.

Tytuł III. Sposoby uwzględniania pozycji bez zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej

§ 54. Bank utrzymujący pozycję sekurytyzacyjną bez zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej może stosować metody określone w § 55 – 58 do obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem wynikającej z tej pozycji, pod warunkiem, że skład puli ekspozycji sekurytyzowanych jest znany bankowi przez czas trwania programu sekurytyzacyjnego.

§ 55. Bank posiadający pozycję sekurytyzacyjną może zastosować średnioważoną wagę ryzyka, która miałaby zastosowanie do ekspozycji bazowych objętych sekurytyzacją zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, pomnożoną przez współczynnik koncentracji określony w § 56.

§ 56. Współczynnik koncentracji równa się sumie wartości nominalnych wszystkich transz struktury sekurytyzacyjnej, podzielonej przez sumę wartości nominalnej transzy, w której bank utrzymuje pozycję sekurytyzacyjną oraz transz o równym lub niższym stopniu uprzywilejowania, niż transza, w której bank utrzymuje pozycję sekurytyzacyjną.

§ 57. Waga ryzyka, o której mowa w § 55 nie może przewyższyć 1250% lub być poniżej jakiegokolwiek wagi ryzyka zastosowanej do transzy posiadającej ocenę kredytową, a która jest transzą o wyższym stopniu uprzywilejowania.

§ 58. W przypadku, gdy bank nie może określić wag ryzyka dla ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z metodą standardową określoną w załączniku nr 4 do uchwały, pozycji sekurytyzacyjnej przypisuje się wagę ryzyka 1250%.

Tytuł IV. Sposoby uwzględniania pozycji sekurytyzacyjnych w transzy drugiej straty lub o wyższym pierwszeństwie w programie ABCP

§ 59. Z zastrzeżeniem możliwości korzystniejszego traktowania na podstawie przepisów § 61 – 64 dotyczących instrumentów wsparcia płynności, bank może zastosować do pozycji sekurytyzacyjnych, spełniających warunki określone w § 60, wagę ryzyka o wartości 100% lub najwyższą wagę ryzyka, która byłaby zastosowana przez bank posiadający pozycję sekurytyzacyjną, względem dowolnej ekspozycji bazowej objętej sekurytyzacją zgodnie z metodą standardową – w zależności od tego, która z tych dwóch wartości jest wyższa.

§ 60. Podejście zgodne z § 59 jest dopuszczalne, jeśli pozycja sekurytyzacyjna:

- 1) dotyczy transzy, która w sensie ekonomicznym stanowi w sekurytyzacji pozycję drugiej straty lub bardziej uprzywilejowaną, a transza pierwszej straty dostarcza znaczącego wsparcia jakości kredytowej dla transzy drugiej straty;

- 2) posiada zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej na poziomie inwestycyjnym lub wyższym;
- 3) stanowi pozycję banku, który nie posiada pozycji w transzy pierwszej straty.

Tytuł V. Sposoby uwzględniania instrumentów wsparcia płynności nieposiadających ratingu

Dział 1. Dopuszczalne instrumenty wsparcia płynności

§ 61. Do określenia wartości ekspozycji wynikającej z instrumentu wsparcia płynności bank może zastosować współczynnik konwersji 20% w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności z pierwotnym terminem zapadalności nie dłuższym niż rok oraz współczynnik konwersji 50% w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności z pierwotnym terminem zapadalności dłuższym niż rok, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) dokumentacja instrumentu wsparcia płynności jasno określa i ogranicza okoliczności, w których instrument może być wykorzystany;
- 2) instrumentu nie można wykorzystać w celu dostarczenia wsparcia jakości kredytowej poprzez pokrycie strat poniesionych przed datą uruchomienia instrumentu, w tym poprzez zapewnienie płynności ekspozycjom nieobsługiwany w momencie wykorzystania instrumentu lub przez nabycie aktywów powyżej ich wartości godziwej;
- 3) instrumentu nie stosuje się w celu stałego lub regularnego finansowania transakcji sekurytyzacyjnej;
- 4) spłata zobowiązań z tytułu wykorzystania instrumentu wsparcia płynności nie jest podporządkowana w stosunku do ekspozycji wobec inwestorów, innych niż ekspozycje z tytułu procentowych lub walutowych transakcji pochodnych, opłat lub innych tego typu płatności, ani też nie podlega zrzeczeniu się lub odroczeniu;
- 5) instrumentu wsparcia płynności nie można uruchomić, po tym jak wszystkie instrumenty wsparcia jakości kredytowej, korzystne dla danego instrumentu wsparcia płynności, zostały zrealizowane;
- 6) postanowienia umowne dotyczące zapewnienia finansowania zawierają klauzulę umowną, z której wynika:
 - a) automatyczne obniżenie kwoty, która może być wykorzystana, o wysokość kwoty ekspozycji dla których nastąpiło niewykonanie zobowiązania, w rozumieniu przepisów załącznika nr 5 do uchwały lub,
 - b) zaprzestanie korzystania z instrumentu wsparcia płynności, gdy pula ekspozycji sekurytyzowanych składa się z instrumentów posiadających zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej, jeśli średnia zewnętrzna ocena wiarygodności kredytowej puli spadnie poniżej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej na poziomie inwestycyjnym.

§ 62. Waga ryzyka dla dopuszczalnego instrumentu wsparcia płynności jest równa najwyższej wadze, która byłaby zastosowana przez bank posiadający ekspozycje sekurytyzowane do którejkolwiek z ekspozycji bazowych objętych sekurytyzacją zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określoną w załączniku nr 4 do uchwały.

Dział 2. Instrumenty wsparcia płynności dostępne wyłącznie w przypadku zaburzeń funkcjonowania rynku

§ 63. W celu określenia wartości ekspozycji można zastosować współczynnik konwersji równy 0% w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który może zostać uruchomiony wyłącznie w przypadku zaburzeń funkcjonowania rynku, przy czym zaburzenie funkcjonowania rynku oznacza przypadek, gdy więcej niż jedna jednostka specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji w ramach różnych transakcji nie jest w stanie ponownie emisji zapadających papierów komercyjnych i niemożność ta nie jest spowodowana pogorszeniem jakości kredytowej samej jednostki specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (podmioty emisyjne) lub pogorszeniem jakości kredytowej sekurytyzowanych ekspozycji, o ile instrument wsparcia płynności spełnia warunki określone w § 61.

Dział 3. Linie zaliczek gotówkowych

§ 64. W celu określenia wartości ekspozycji z tytułu linii zaliczek gotówkowych można zastosować współczynnik konwersji równy 0% w odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który jest bezwarunkowo odwoływalny, jeżeli spełnione są warunki określone w § 61 a spłata wierzytelności z tytułu wykorzystania instrumentu posiada pierwszeństwo w stosunku do wszystkich innych roszczeń do przepływów pieniężnych z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji.

Tytuł VI. Dodatkowe wymogi kapitałowe w stosunku do sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji

Dział 1. Zasady ogólne

§ 65. Oprócz kwot ekspozycji ważonych ryzykiem wynikających z pozycji sekurytyzacyjnych, bank inicjujący oblicza dodatkowo kwotę ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z zasadami, o których mowa w § 66 – 80, jeżeli dokonuje sprzedaży ekspozycji odnawialnych w ramach sekurytyzacji zawierającej opcję przedterminowej spłaty.

§ 66. Bank inicjujący oblicza kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem w odniesieniu do sumy udziałów jednostki inicjującej i udziału inwestorów w danej strukturze sekurytyzacyjnej.

§ 67. W przypadku struktur sekurytyzacyjnych, w ramach których ekspozycje bazowe objęte sekurytyzacją zawierają ekspozycje odnawialne i nieodnawialne, bank inicjujący stosuje podejście, o którym mowa w § 68 – 69 jedynie w odniesieniu do tej części puli ekspozycji bazowych, która zawiera ekspozycje odnawialne.

§ 68.1. Dla celów przepisów § 65 – 80 przez udział jednostki inicjującej rozumie się wartość ekspozycji tej części nominalnej puli wykorzystanych kwot ekspozycji odnawialnych, sprzedanych w ramach sekurytyzacji, której udział w całej puli wierzytelności sprzedanych w ramach sekurytyzacji określa proporcję przepływów pieniężnych z tytułu spłat kapitału, odsetek oraz innych kwot wynikających z ekspozycji, które nie służą dokonywaniu płatności na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych, z zastrzeżeniem, że udział jednostki inicjującej nie jest podrzędny w stosunku do udziału inwestorów.

2. Udział inwestorów oznacza wartość ekspozycji pozostałej nominalnej puli wykorzystanych kwot ekspozycji odnawialnych.

§ 69. Ekspozycji banku inicjującego, determinującą jego prawa względem udziału jednostki inicjującej zgodnie z § 68, nie uważa się za pozycję sekurytyzacyjną, lecz za proporcjonalną ekspozycję względem ekspozycji sekurytyzowanych przy założeniu braku sekurytyzacji.

Dział 2. Zwolnienia z dodatkowych wymogów kapitałowych związanych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji

§ 70. Z wymogu obliczania dodatkowej kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, o którym mowa w § 65, zwolniony jest bank inicjujący następujące rodzaje sekurytyzacji:

- 1) sekurytyzację ekspozycji odnawialnych, w przypadku której inwestorzy ponoszą pełne ryzyko związane z przyszłą wysokością wykorzystanej kwoty ekspozycji odnawialnych przez kredytobiorców, co oznacza że ryzyko ekspozycji bazowych nie przechodzi z powrotem na bank inicjujący nawet po wystąpieniu przedterminowej spłaty;
- 2) sekurytyzację, w przypadku której opcja przedterminowej spłaty jest uruchamiana jedynie przez zdarzenia niezwiązane z sekurytyzowanymi aktywami lub bankiem inicjującym, takie jak istotne zmiany w przepisach prawnych.

Dział 3. Maksymalny dodatkowy wymóg kapitałowy z tytułu sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji

§ 71. W przypadku banku inicjującego, podlegającego wymogom określonym w § 65, suma kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w odniesieniu do jego pozycji w udziale inwestorów oraz kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczonych zgodnie z § 65, nie przekracza wyższej z wartości:

- 1) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczonych w odniesieniu do pozycji banku w udziale inwestorów;
- 2) kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, które byłyby obliczone przez bank posiadający ekspozycje bazowe w odniesieniu do ekspozycji sekurytyzowanych w kwocie równej udziałowi inwestorów, przy założeniu braku sekurytyzacji.

§ 72. Potrącenie zysków netto, jeśli takie występują, z tytułu kapitalizacji przyszłych dochodów z sekurytyzacji, wymagane dla potrzeb rachunku funduszy własnych zgodnie z uchwałą w sprawie funduszy własnych, dokonywane jest niezależnie od wyznaczenia maksymalnego dodatkowego wymogu kapitałowego, określonego w § 71.

Dział 4. Obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem w stosunku do sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji

§ 73. Kwota ekspozycji ważonych ryzykiem obliczona zgodnie z § 65, stanowi iloczyn następujących elementów:

- 1) udziału inwestorów;
- 2) odpowiedniego współczynnika konwersji, określonego w § 75 – 80;
- 3) średnioważonej wagi ryzyka, która zostałaby zastosowana do ekspozycji sekurytyzowanych przy założeniu braku sekurytyzacji.

§ 74. Opcję przedterminowej spłaty ekspozycji uważa się za kontrolowaną w przypadku, gdy spełnione są następujące warunki:

- 1) bank inicjujący posiada plany zapewnienia kapitału i zachowania płynności, zapewniające bankowi wystarczający kapitał i płynność w przypadku przedterminowej spłaty;

- 2) przez cały okres transakcji obowiązuje podział spłat odsetek, kapitału, wydatków, strat i odzyskanych ekspozycji pomiędzy udziałem banku inicjującego a udziałem inwestorów proporcjonalnie do salda niespłaconych ekspozycji wyznaczanego przynajmniej raz w miesiącu;
- 3) za okres spłaty uważa się czas wystarczający do uregulowania lub uznania za zobowiązanie niewykonalne 90% całkowitej wartości ekspozycji (łącznie udziału banku inicjującego i inwestorów) z początku procesu przedterminowej spłaty;
- 4) tempo spłaty nie jest szybsze niż w przypadku spłaty liniowej w okresie, o którym mowa w pkt 3.

§ 75. W przypadku sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji detalicznych, które są niezatwierdzone i bezwarunkowo odwołalne bez konieczności wcześniejszego uprzedzenia, a przedterminową spłatę uruchamia spadek poziomu marży nadwyżkowej do określonego poziomu, bank porównuje średni poziom marży nadwyżkowej z trzech ostatnich miesięcy z poziomami obowiązkowej blokady marży nadwyżkowej.

§ 76. W przypadku, gdy sekurytyzacja nie wymaga blokady marży nadwyżkowej, przyjmuje się, że poziom blokady marży nadwyżkowej jest o 4,5 punktu procentowego wyższy niż poziom marży nadwyżkowej, przy którym uruchamia się proces przedterminowej spłaty.

§ 77. Odpowiedni współczynnik konwersji określa się zgodnie z poziomem faktycznej średniej marży nadwyżkowej z trzech ostatnich miesięcy zgodnie z tabelą 3.

Tabela 3

	Sekurytyzacja z kontrolowaną opcją spłaty przedterminowej	Sekurytyzacja z niekontrolowaną opcją spłaty przedterminowej
Średnia marża nadwyżkowa z trzech miesięcy	Współczynnik konwersji	Współczynnik konwersji
Powyżej poziomu A	0%	0%
Poziom A	1%	5%
Poziom B	2%	15%
Poziom C	10%	50%
Poziom D	20%	100%
Poziom E	40%	100%

§ 78. W tabeli 3 poziom A oznacza poziom marży nadwyżkowej niższy od 133,33% poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższy od 100% tego poziomu; poziom B oznacza poziom marży nadwyżkowej niższy od 100% poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższy od 75% tego poziomu; poziom C oznacza poziom marży nadwyżkowej niższy od 75% poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższe od 50% tego poziomu; poziom D oznacza poziom marży nadwyżkowej niższy od 50% poziomu blokady marży nadwyżkowej, ale nie niższy od 25 % tego poziomu; poziom E oznacza poziom marży nadwyżkowej niższy od 25 % poziomu blokady marży nadwyżkowej.

§ 79. W innych, niż wymienione w § 73 – 78, przypadkach sekurytyzacji z opcją kontrolowanej spłaty przedterminowej ekspozycji odnawialnych stosuje się kredytowy współczynnik konwersji równy 90%.

§ 80. W innych, niż wymienione w § 73 – 78, przypadkach sekurytyzacji z opcją niekontrolowanej spłaty przedterminowej ekspozycji odnawialnych stosuje się kredytowy współczynnik konwersji 100%.

Tytuł VII. Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego względem pozycji sekurytyzacyjnych

§ 81. W przypadku uzyskania ochrony kredytowej pozycji sekurytyzacyjnych obliczone kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem mogą uwzględniać ochronę kredytową, zgodnie z załącznikiem nr 17 do uchwały.

Tytuł VIII. Zmniejszenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem

§ 82. Zgodnie z § 2 ust. 1 lit. d uchwały w sprawie funduszy własnych, w przypadku pozycji sekurytyzacyjnych, którym przypisuje się wagę ryzyka 1250%, bank może zastosować podejście alternatywne w stosunku do uwzględnienia pozycji w rachunku aktywów ważonych ryzykiem i pomniejszyć fundusze własne o wartość takich ekspozycji. W tym celu, przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić dopuszczalną ochronę rzeczywistą, w sposób zgodny z przepisami § 81.

§ 83. W przypadku, gdy bank korzysta z opcji wskazanej w § 82, kwotę 12,5 razy większą od kwoty potrąconej zgodnie z tym przepisem odejmuje się dla celów § 53 od kwoty określonej w § 53 jako maksymalna kwota ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczonej przez bank inicjujący lub sponsorujący.

OBLICZANIE KWOT EKSPOZYCJI WAŻONYCH RYZYKIEM WEDŁUG METODY WEWNĘTRZNYCH RATINGÓW**Tytuł I. Hierarchia metod****Dział 1. Zasady ogólne**

§ 84. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się zgodnie z przepisami § 85 – 123.

§ 85. Do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji z zewnętrzną oceną wiarygodności kredytowej lub dla pozycji, wobec której można zastosować implikowaną zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej, stosuje się metodę ratingów zewnętrznych, określoną w § 94 – 99.

§ 86. W odniesieniu do pozycji bez ratingu bank stosuje metodę formuły nadzorczej, określoną w § 100 – 102, z wyjątkiem sytuacji, gdy bank posiada zezwolenie Komisji Nadzoru Bankowego na zastosowanie metody wewnętrznych oszacowań, określonej w § 90 – 92.

§ 87. Bank, niebędący bankiem inicjującym lub sponsorującym, może stosować metodę formuły nadzorczej jedynie za zgodą Komisji Nadzoru Bankowego.

§ 88. W przypadku, gdy bank inicjujący lub sponsorujący nie jest w stanie obliczyć wartości Kirb, a nie uzyskał zgody Komisji Nadzoru Bankowego na zastosowanie metody wewnętrznych oszacowań dla pozycji objętych programem ABCP, a także w przypadku innych banków, które nie uzyskały zgody na zastosowanie metody formuły nadzorczej lub, dla pozycji objętych programem ABCP, metody wewnętrznych oszacowań, pozycjom sekurytyzacyjnym bez zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej, które nie podlegają implikowanej zewnętrznej ocenie wiarygodności kredytowej, przypisuje się wagę ryzyka równą 1250%.

Dział 2. Zastosowanie implikowanej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej

§ 89. Bank przyznaje pozycji sekurytyzacyjnej nieposiadającej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej implikowaną zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej równoważną zewnętrznej ocenie wiarygodności kredytowej tych pozycji posiadających zewnętrzną ocenę (pozycji odniesienia), które są pozycjami najbardziej uprzywilejowanymi, ale pod każdym względem podporządkowanymi w stosunku do rozpatrywanej pozycji nie posiadającej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej, jeśli zostały spełnione następujące minimalne wymogi operacyjne:

- 1) pozycje odniesienia są pod każdym względem podporządkowane w stosunku do rozpatrywanej pozycji sekurytyzacyjnej nieposiadającej oceny;
- 2) termin zapadalności pozycji odniesienia jest taki sam lub dłuższy od terminu zapadalności rozpatrywanej pozycji nieposiadającej oceny;
- 3) implikowana zewnętrzna ocena wiarygodności kredytowej jest na bieżąco aktualizowana i odzwierciedla wszelkie zmiany w zewnętrznej ocenie wiarygodności kredytowej pozycji odniesienia.

Dział 3. Metoda wewnętrznych oszacowań dla pozycji w programach ABCP

§ 90. Bank może przyznać pozycji nieposiadającej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej w programie komercyjnych papierów wartościowych, zabezpieczonych aktywami, ocenę wynikową, o której mowa w § 92, jeśli uzyska zgodę Komisji Nadzoru Bankowego na stosowanie przez bank metody wewnętrznych oszacowań, wydawaną, o ile zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) komercyjne papiery wartościowe wyemitowane w ramach programu posiadają zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej;
- 2) bank przedstawił Komisji Nadzoru Bankowego informację potwierdzającą, że jego wewnętrzna ocena wiarygodności kredytowej danej pozycji opiera się na publicznie dostępnej metodologii oceny stosowanej przez jedną lub więcej uznanych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej w zakresie zewnętrznych ocen wiarygodności kredytowej papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami typu podlegającego sekurytyzacji w danej transakcji;
- 3) do zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej, których metodologia została wykorzystana zgodnie z wymogami określonymi w pkt 2, zalicza się również te wewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej, które przyznały zewnętrzną ocenę kredytową papierom komercyjnym wyemitowanym w ramach programu, przy czym elementy ilościowe, takie jak dobór czynników skrajnych, stosowane w przyporządkowaniu pozycji do określonego stopnia jakości kredytowej, są ustalone przynajmniej na tyle konserwatywnie, jak stosowane w metodologii oceny zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej;
- 4) tworząc wewnętrzne metody oszacowań, bank bierze pod uwagę upublicznione metodologie przyznawania ocen wiarygodności kredytowej uznanych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej, które dokonują oceny papierów komercyjnych wyemitowanych w ramach programu ABCP, przy czym bank dokumentuje spełnienie tego wymogu i regularnie aktualizuje istniejącą dokumentację, zgodnie z pkt 7-8;
- 5) metoda wewnętrznych oszacowań banku zawiera klasy ocen jakości kredytowej, które korespondują z klasami ocen wiarygodności kredytowej uznanych zewnętrznych instytucji oceny wiarygodności kredytowej, przy czym odwzorowanie klas musi być udokumentowane;

- 6) metoda wewnętrznych oszacowań jest stosowana w wewnętrznym procesie zarządzania ryzykiem banku, włączając w to proces decyzyjny oraz informację zarządczą i proces alokacji kapitału;
- 7) wewnętrzni lub zewnętrzni audytorzy, zewnętrzna instytucja oceny wiarygodności kredytowej, komórki lub osoby realizujące zadania w zakresie zarządzania ryzykiem banku albo wewnętrznej kontroli kredytowej dokonują regularnych przeglądów procesów związanych z oszacowaniami wewnętrznymi oraz oceny jakości wewnętrznych oszacowań jakości kredytowej ekspozycji banku w ramach programu ABCP;
- 8) jeśli komórki lub osoby realizujące zadania w zakresie kontroli wewnętrznej, kontroli kredytowej lub zarządzania ryzykiem banku dokonują przeglądu, o którym mowa w pkt 7, nie powinny być związane z obsługą programu ABCP, jak również z obszarem relacji z klientami;
- 9) bank monitoruje trafność swoich wewnętrznych ocen wiarygodności kredytowej w czasie, aby ocenić skuteczność wewnętrznych metod oszacowań oraz dokonuje niezbędnych korekt stosowanej metodologii, jeśli zachowanie ekspozycji regularnie odbiega od zachowania implikowanego przez wewnętrzne oceny;
- 10) program ABCP zawiera zasady gwarantowania emisji w formie wytycznych kredytowych i inwestycyjnych;
- 11) decydując o zakupie aktywów, administrator programu:
 - a) bierze pod uwagę rodzaj nabywanych aktywów, rodzaj oraz wartość ekspozycji wynikających z tytułu zapewnienia instrumentów wsparcia płynności i wsparcia jakości kredytowej, rozkład strat oraz prawny i ekonomiczny rozdział między przekazywanymi aktywami a podmiotem sprzedającym aktywa,
 - b) przeprowadza analizę kredytową profilu ryzyka sprzedawcy aktywów, która zawiera analizę przeszłych oraz oczekiwanych wyników finansowych, bieżącej pozycji na rynku, oczekiwanej konkurencyjności, dźwigni finansowej, przepływów środków pieniężnych oraz wskaźnika pokrycia odsetek zyskiem i oceny jakości kredytowej jego długu,
 - c) dokonuje przeglądu norm gwarantowania emisji stosowanych przez sprzedawcę aktywów, jego możliwości obsługi płatności oraz procesów windykacji należności;
- 12) zasady gwarantowania emisji w ramach programu ABCP ustanawiają minimalne kryteria dopuszczalności aktywów, które w szczególności:
 - a) wykluczają zakup aktywów, które są znacząco przeterminowane lub zagrożone niewykonaniem zobowiązania,
 - b) ograniczają nadmierną koncentrację ekspozycji wobec pojedynczych dłużników lub w poszczególnych obszarach geograficznych,
 - c) ograniczają termin spłaty nabywanych aktywów;
- 13) program ABCP zawiera zasady i procesy ściągania należności, które uwzględniają potencjał operacyjny i jakość kredytową podmiotu obsługującego płatności oraz zmniejsza ryzyko związane ze sprzedawcą lub podmiotem obsługującym płatności za pomocą różnych metod, takich jak stosowanie klauzul umownych uwzględniających bieżącą jakość kredytową sprzedawcy lub podmiotu obsługującego płatności, mających zapobiegać przemieszaniu aktywów;
- 14) oszacowanie łącznych strat w puli aktywów, której zakup przewiduje program ABCP, musi uwzględniać wszystkie źródła potencjalnego ryzyka, takie jak ryzyko kredytowe i ryzyko rozmycia, przy czym:
 - a) jeśli wsparcie jakości kredytowej oferowane przez sprzedawcę jest ustalane jedynie na podstawie strat związanych z ryzykiem kredytowym, ustanawia się oddzielną rezerwę w związku z ryzykiem rozmycia, jeśli ryzyko to jest istotne w kontekście danej puli ekspozycji,
 - b) przy określaniu wymaganej wielkości wsparcia jakości kredytowej w ramach programu dokonuje się przeglądu informacji z kilku minionych lat, w tym informacji na temat poniesionych strat kredytowych, zaległości w płatnościach kredytowych i przypadków rozmycia ekspozycji oraz wskaźnika obrotu należności;
- 15) program ABCP zakłada wykorzystanie przy zakupie ekspozycji, narzędzi strukturalnych, na przykład automatycznych mechanizmów wygaszających, w celu zmniejszenia potencjalnego negatywnego wpływu pogorszenia się jakości kredytowej portfela bazowego.

§ 91. Komisja Nadzoru Bankowego może wydać zgodę o której mowa w § 90, przy założeniu wykorzystania metodologii oceny zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej, która nie jest publicznie dostępna, jeżeli jest to uzasadnione szczególnym charakterem sekurytyzacji, w szczególności jej wyjątkową strukturą.

§ 92. Bank zalicza pozycję nieposiadającą zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej do jednej z klas jakości kredytowej, o których mowa w § 90 pkt 5, przy czym:

- 1) pozycji przypisuje się ocenę wynikową odpowiadającą zewnętrznej ocenie jakości kredytowej zgodnej z daną klasą jakości kredytowej;
- 2) w przypadku, gdy ocena wynikowa w chwili rozpoczęcia sekurytyzacji jest na poziomie inwestycyjnej wiarygodności kredytowej lub wyższym, uznaje się ją za tożsamą z uznaną zewnętrzną oceną wiarygodności kredytowej nada-

ną przez uznaną instytucję oceny wiarygodności kredytowej dla potrzeb obliczania kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem.

Tytuł II. Maksymalna kwota ekspozycji ważonych ryzykiem

§ 93. W przypadku banku inicjującego, sponsorującego lub innych banków, które mogą obliczyć wartość Kirb, kwota ekspozycji ważonych ryzykiem obliczana w odniesieniu do ich pozycji sekurytyzacyjnych może być ograniczona do kwoty wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego i ryzyka rozmycia równego sumie:

- 1) 8% kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem, która byłaby obliczona dla ekspozycji sekurytyzowanych przy założeniu ujęcia ich w bilansie banku i braku sekurytyzacji;
- 2) wartości oczekiwanych strat w odniesieniu do tych ekspozycji.

Tytuł III. Metoda ratingów zewnętrznych

§ 94. Według metody ratingów zewnętrznych kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej posiadającej zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej oblicza się przy zastosowaniu do wartości ekspozycji wagi ryzyka związanej ze stopniem jakości kredytowej przypisanym określonej zewnętrznej ocenie wiarygodności kredytowej w uchwale Komisji Nadzoru Bankowego, o której mowa w art. 128 ust. 4 ustawy – Prawo bankowe (tabele 4 i 5), pomnożonej przez współczynnik 1,06.

Tabela 4. Pozycje inne niż posiadające zewnętrzne krótkoterminowe oceny wiarygodności kredytowej

Stopień jakości kredytowej (SJK)	Waga ryzyka		
	A	B	C
SJK 1	7%	12%	20%
SJK 2	8%	15%	25%
SJK 3	10%	18%	35%
SJK 4	12%	20%	35%
SJK 5	20%	35%	35%
SJK 6	35%	50%	50%
SJK 7	60%	75%	75%
SJK 8	100%	100%	100%
SJK 9	250%	250%	250%
SJK 10	425%	425%	425%
SJK 11	650%	650%	650%
SJK poniżej 11	1250%	1250%	1250%

Tabela 5. Pozycje posiadające zewnętrzne krótkoterminowe oceny wiarygodności kredytowej

Stopień jakości kredytowej (SJK)	Waga ryzyka		
	A	B	C
SJK 1	7%	12%	20%
SJK 2	12%	20%	35%
SJK 3	60%	75%	75%
Pozostałe zewnętrzne oceny wiarygodności kredytowej	1250%	1250%	1250%

§ 95. Wagi ryzyka określone w kolumnie A każdej tabeli stosuje się, z zastrzeżeniem przepisów § 96 – 97, w przypadku gdy pozycja znajduje się w najbardziej uprzywilejowanej transzy sekurytyzacji. Przy określaniu, czy dana transza jest najbardziej uprzywilejowana do wyżej wymienionych celów, nie wymaga się uwzględniania kwot należnych z tytułu walutowych transakcji pochodnych, transakcji pochodnych opartych na stopie procentowej, należnych opłat lub innych podobnych płatności.

§ 96. Wagę ryzyka w wysokości 6% można zastosować dla pozycji, która jest najbardziej uprzywilejowaną transzą sekurytyzacji, o ile transza ta jest uprzywilejowana pod każdym względem w odniesieniu do innej transzy, która otrzymałaby wagę ryzyka 7% zgodnie z § 94, pod warunkiem że:

- 1) Komisja Nadzoru Bankowego wyda bankowi zgodę na zastosowanie wagi ryzyka 6%, jeżeli takie podejście jest uzasadnione w związku ze zdolnością absorpcji strat przez transze podporządkowane;
- 2) pozycja posiada zewnętrzną ocenę wiarygodności kredytowej zgodną z pierwszym stopniem jakości kredytowej w tabeli 4 lub tabeli 5 lub, jeśli pozycja nie posiada zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej, wymagania zawarte w § 89 pkt 1 – 3 są spełnione, przy czym pozycja odniesienia oznacza pozycję w transzy podporządkowanej, która otrzymałaby wagę ryzyka 7% zgodnie z § 94.

§ 97.1. Wagi ryzyka określone w kolumnie C w tabeli 4 i 5 stosuje się w przypadku, gdy pozycja sekurytyzacyjna znajduje się w strukturze sekurytyzacyjnej z efektywną liczbą ekspozycji sekurytyzowanych mniejszą niż sześć, przy czym przy obliczaniu efektywnej liczby ekspozycji sekurytyzowanych, ekspozycje wielokrotne wobec jednego dłużnika należy traktować jako pojedynczą ekspozycję.

2. Efektywną liczbę ekspozycji oblicza się według wzoru:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

gdzie EAD_i stanowi sumę wartości wszystkich ekspozycji wobec i -tego dłużnika, przy czym i oznacza numer kolejny dłużnika.

W przypadku sekurytyzacji ekspozycji już objętych sekurytyzacją (resekurytyzacja), bank uwzględni liczbę ekspozycji w resekurytyzowanej puli, a nie liczbę ekspozycji bazowych w puli pierwotnej.

Jeśli bank posiada informację o udziale w portfelu największej ekspozycji, C_1 , bank może przyjąć N równe $1/C_1$.

§ 98. Wagi ryzyka w kolumnie B stosuje się do wszystkich innych pozycji sekurytyzacyjnych.

§ 99. Ograniczenie ryzyka kredytowego pozycji sekurytyzacyjnych może być uznane zgodnie z § 109 – 111.

Tytuł IV. Metoda formuły nadzorczej

§ 100. Z zastrzeżeniem przepisów § 106 – 108, waga ryzyka dla pozycji sekurytyzacyjnych zgodnie z metodą formuły nadzorczej stanowi większą z następujących wartości: 7% lub waga ryzyka, którą należy zastosować zgodnie z § 101.

§ 101.1. Z zastrzeżeniem przepisów § 106 – 108, waga ryzyka ekspozycji równa się

$$12,5 \times (S[L+T] - S[L]) / T$$

gdzie

$$S[x] = \begin{cases} x & \text{jeśli } x \leq Kirbr \\ Kirbr + K[x] - K[Kirbr] + (d \cdot Kirbr / \omega) (1 - e^{\omega(Kirbr - x)/Kirbr}) & \text{jeśli } Kirbr < x \end{cases}$$

gdzie

$$h = (1 - Kirbr / ELGD)^N$$

$$c = Kirbr / (1 - h)$$

$$v = \frac{(ELGD - Kirbr) Kirbr + 0.25 (1 - ELGD) Kirbr}{N}$$

$$f = \left(\frac{v + Kirbr^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - Kirbr) Kirbr - v}{(1 - h) \tau}$$

$$g = \frac{(1 - c)c}{f} - 1$$

$$a = g \cdot c$$

$$b = g \cdot (1 - c)$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - Beta [Kirbr ; a, b])$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b])x + \text{Beta}[x; a + 1, b]c).$$

$\tau = 1000$,

$i\omega = 20$.

Beta $[x, a, b]$ oznacza wartość dystrybuanty rozkładu Beta z parametrami a i b w punkcie x .

T (grubość transzy, w której znajduje się dana pozycja sekurytyzacyjna) wyznacza się jako stosunek wartości nominalnej transzy do sumy wartości ekspozycji wyznaczonych dla poszczególnych sekurytyzowanych ekspozycji. Dla celów obliczenia T wartość ekspozycji z tytułu instrumentu pochodnego określonego w § 31 załącznika nr 2 do uchwały, o ile jej bieżący koszt zastąpienia nie jest dodatni, równa się przyszłej potencjalnej ekspozycji kredytowej obliczonej zgodnie z załącznikiem nr 16 do uchwały.

Kirbr oblicza się jako stosunek a) wartości Kirb do b) sumy wartości ekspozycji wyznaczonych dla poszczególnych sekurytyzowanych ekspozycji. Kirbr wyraża się w formie ułamka dziesiętnego (na przykład Kirb równy 15% puli wyraża się jako Kirbr równy 0,15).

L (poziom wsparcia jakości kredytowej) wyznacza się jako stosunek wartości nominalnej wszystkich transz podporządkowanych wobec transzy, w której znajduje się dana pozycja, do sumy wartości ekspozycji wyznaczonych dla poszczególnych sekurytyzowanych ekspozycji. W pomiarze L nie uwzględnia się skapitalizowanych przyszłych dochodów. Przy obliczaniu poziomu wsparcia jakości kredytowej, ekspozycje wobec kontrahentów z tytułu transakcji pochodnych określonych w § 31 załącznika nr 2 do uchwały, stanowiące transze mniej uprzywilejowane w stosunku do transzy rozpatrywanej, można przyjąć według bieżącego kosztu zastąpienia, bez uwzględnienia wartości przyszłych potencjalnych ekspozycji kredytowych.

N oznacza efektywną liczbę ekspozycji obliczoną zgodnie z § 97.

ELGD, średnią stratę z tytułu niewykonania zobowiązań ważoną ekspozycją, oblicza się według wzoru:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

gdzie LGD_i oznacza średnią wartość LGD związaną ze wszystkimi ekspozycjami względem i -tego dłużnika (gdzie i oznacza numer kolejny dłużnika), a wartość LGD określa się zgodnie z metodą wewnętrznych ratingów dla obliczenia wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określoną w załączniku nr 5 do uchwały.

W przypadku resekurytyzacji do pozycji sekurytyzowanych stosuje się wartość LGD równą 100%.

Jeżeli ryzyko niewykonania zobowiązań i ryzyko rozmycia dotyczące nabytych wierzytelności są traktowane w ramach sekurytyzacji w sposób zbiorczy (np. dostępna jest pojedyncza rezerwa albo zabezpieczenie nadwyżkowe w celu pokrycia strat z obu źródeł), LGD_i odpowiada średniej ważonej wartości LGD dla ryzyka kredytowego i 75% LGD dla ryzyka rozmycia. W tym przypadku wagi stanowią odpowiednio wymogi kapitałowe wyliczone odrębnie dla ryzyka kredytowego i dla ryzyka rozmycia.

2. Jeśli wartość ekspozycji, największej ekspozycji sekurytyzowanej C_1 , nie przekracza 3% sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych, wówczas do celów metody formuły nadzorczej bank może przyjąć, że wartość LGD równa się 50%, a N równa się

$$N = \left(C_1 C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \text{maks.} \{ 1 - m C_1, 0 \} \right)^{-1}$$

albo

$$N = 1/C_1.$$

C_m oblicza się jako stosunek sumy wartości „ m ” największych ekspozycji do sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych. Wartość „ m ” może zostać określona przez bank.

W przypadku sekurytyzacji obejmującej ekspozycje detaliczne bank może stosować $h = 0$ oraz $v = 0$ w ramach metody formuły nadzorczej.

§ 102. Ograniczenie ryzyka kredytowego pozycji objętych sekurytyzacją może być uznane zgodnie z § 109 – 110 oraz § 112 – 116.

Tytuł V. Instrumenty wsparcia płynności

Dział 1. Zasady ogólne

§ 103. Do celów określenia wartości ekspozycji z tytułu nieposiadającej zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej pozycji sekurytyzacyjnej w formie określonych rodzajów instrumentów wsparcia płynności, stosuje się przepisy § 104 – 108.

Dział 2. Instrumenty wsparcia płynności dostępne wyłącznie w przypadku zaburzeń funkcjonowania rynku

§ 104. W odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który może być wykorzystany jedynie w przypadku zaburzenia funkcjonowania rynku oraz który spełnia warunki określone w § 61 dla dopuszczalnego instrumentu wsparcia płynności, stosuje się współczynnik konwersji 20%.

Dział 3. Linie zaliczek gotówkowych

§ 105. W odniesieniu do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki określone w § 64, stosuje się współczynnik konwersji 0%.

Dział 4. Szczególne sposoby postępowania, gdy nie można obliczyć wartości „Kirb”

§ 106. W przypadku, gdy obliczanie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dla sekurytyzowanych ekspozycji, tak jakby nie były one objęte sekurytyzacją, jest utrudnione, bank może po uzyskaniu zgody Komisji Nadzoru Bankowego, przejściowo stosować metodę obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, o której mowa w § 107 i 108, w odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej bez zewnętrznej oceny wiarygodności kredytowej w postaci instrumentu wsparcia płynności, który spełnia warunki dopuszczalnego instrumentu wsparcia płynności zawarte w § 61 lub § 104.

§ 107. W odniesieniu do pozycji sekurytyzacyjnej w postaci instrumentu wsparcia płynności można zastosować najwyższą wagę ryzyka, jaka byłaby zastosowana w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego zgodnie z załącznikiem nr 4 do uchwały w odniesieniu do którejkolwiek z sekurytyzowanych ekspozycji, gdyby nie były one poddane sekurytyzacji.

§ 108. Aby określić wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnej w postaci instrumentu wsparcia płynności, do wartości nominalnej instrumentu wsparcia płynności stosuje się następujące współczynniki konwersji:

- 1) 20% – jeśli instrument wsparcia płynności spełnia warunki określone w § 104;
- 2) 50% – jeśli pierwotny termin zapadalności instrumentu wsparcia płynności wynosi jeden rok lub krócej;
- 3) 100% – w przypadkach niewymienionych w pkt 1 i 2.

Tytuł VI. Uznanie ograniczenia ryzyka kredytowego pozycji sekurytyzacyjnych

Dział 1. Ochrona kredytowa rzeczywista

§ 109. Za dopuszczalną ochronę kredytową rzeczywistą uznaje się jedynie ochronę dopuszczoną w metodzie standardowej obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, w zakresie i na zasadach określonych w załącznikach nr 4 i nr 17 do uchwały, przy czym minimalne kryteria określone w tych załącznikach muszą być spełnione.

Dział 2. Ochrona kredytowa nierzeczywista

§ 110. Ochronę kredytową nierzeczywistą oraz uznawanych dostawców ochrony kredytowej nierzeczywistej uznaje się w zakresie i na zasadach określonych w załączniku nr 17 do uchwały, przy czym minimalne kryteria określone w tych załącznikach muszą być spełnione.

Dział 3. Obliczanie wymogów kapitałowych dla pozycji sekurytyzacyjnych objętych instrumentami ograniczania ryzyka kredytowego

Rozdział 1. Metoda ratingów zewnętrznych

§ 111. W przypadku, gdy kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody ratingów zewnętrznych, wartość ekspozycji lub kwota ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej, względem której uzyskano ochronę kredytową, mogą zostać zmienione zgodnie z przepisami załącznika nr 17 do uchwały w zakresie, w jakim te przepisy stosują się do obliczeń kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego.

Rozdział 2. Metoda formuły nadzorczej – pełna ochrona

§ 112. W przypadku, gdy kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem oblicza się przy zastosowaniu metody formuły nadzorczej, bank oblicza efektywną wagę ryzyka danej pozycji sekurytyzacyjnej, dzieląc kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla danej pozycji przez wartość ekspozycji wyznaczoną dla danej pozycji sekurytyzacyjnej i mnożąc wynik przez 100.

§ 113. W przypadku ochrony kredytowej rzeczywistej, kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się jako iloczyn efektywnej wagi ryzyka określonej w § 112 oraz wartości ekspozycji dla danej pozycji skorygowanej o rzeczywistą ochronę kredytową. Wartość ekspozycji dla danej pozycji skorygowaną o rzeczywistą

ochronę kredytową oznacza wartość E^* , obliczoną zgodnie z załącznikiem nr 17 do uchwały w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego, przyjmując, że E równe jest wartości ekspozycji wyznaczonej dla danej pozycji sekurytyzacyjnej.

§ 114. W przypadku ochrony kredytowej nierzeczywistej kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej oblicza się, jako iloczyn G_A , tj. kwoty ochrony skorygowanej o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego oraz niedopasowania terminów zapadalności, obliczonej zgodnie z przepisami załącznika nr 17 do uchwały, oraz efektywnej wagi ryzyka dostawcy ochrony, a następnie dodaje się otrzymaną wartość do kwoty odpowiadającej iloczynowi wielkości pozycji sekurytyzacyjnej pomniejszonej o G_A oraz efektywnej wagi ryzyka określonej zgodnie z § 112.

Rozdział 3. Metoda formuły nadzorczej – częściowa ochrona

§ 115. Jeśli ograniczenie ryzyka kredytowego obejmuje „pierwszą stratę” lub straty ustalane na zasadzie proporcjonalnej przypadające na pozycję sekurytyzacyjną, bank może zastosować przepisy § 112 – 114.

§ 116. W przypadkach innych, niż wymienione w § 115, bank traktuje pozycję sekurytyzacyjną jako dwie lub więcej pozycji, przy czym części uznanej za niezabezpieczoną odpowiada pozycja o niższej jakości kredytowej. Do obliczenia kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem dla tej pozycji stosuje się przepisy § 100 – 102, z zastrzeżeniem że „T” koryguje się do wartości e^* , w przypadku ochrony rzeczywistej, oraz do $T-g$, w przypadku ochrony nierzeczywistej, gdzie:

- 1) e^* oznacza stosunek E^* do całkowitej kwoty nominalnej puli bazowej;
- 2) E^* oznacza skorygowaną wielkość pozycji sekurytyzacyjnej, obliczoną zgodnie z przepisami załącznika nr 17 do uchwały w zakresie, w jakim te przepisy stosują się do obliczania kwot ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z metodą standardową obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka kredytowego określoną w załączniku nr 4 do uchwały, przyjmując, że E równe jest wartości ekspozycji wyznaczonej dla danej pozycji sekurytyzacyjnej;
- 3) g oznacza stosunek wartości nominalnej zabezpieczenia ryzyka kredytowego skorygowanego o wszelkie przypadki niedopasowania walutowego oraz niedopasowania terminów zapadalności zgodnie z przepisami załącznika nr 17 do uchwały do sumy wartości ekspozycji sekurytyzowanych.

W przypadku ochrony nierzeczywistej do części pozycji nieobjętej skorygowaną wartością „T” stosuje się wagę ryzyka dostawcy ochrony.

Tytuł VII. Dodatkowe wymogi kapitałowe dotyczące sekurytyzacji ekspozycji odnawialnych z opcją przedterminowej spłaty ekspozycji

§ 117. Jeżeli bank inicjujący dokonuje sprzedaży ekspozycji odnawialnych w ramach sekurytyzacji z opcją przedterminowej spłaty, obok kwot ekspozycji ważonych ryzykiem, obliczanych w odniesieniu do posiadanych przez bank pozycji sekurytyzacyjnych, bank zobowiązany jest do obliczenia kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem zgodnie z § 65-80.

§ 118. Do celów § 117 wyłącza się stosowanie przepisów § 68 i 69 i stosuje się następujące zasady:

- 1) udział banku inicjującego jest równy sumie:
 - a) wartości ekspozycji tej części nominalnej puli wykorzystanych kwot ekspozycji odnawialnych, sprzedanych w ramach sekurytyzacji, której udział w całej puli ekspozycji sprzedanych w ramach sekurytyzacji definiuje proporcję przepływów pieniężnych z tytułu kwoty głównej, odsetek oraz innych powiązanych kwot, które nie są dostępne w celu dokonania płatności na rzecz posiadaczy pozycji sekurytyzacyjnych,
 - b) wartości ekspozycji tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych lub ekspozycji odnawialnych, których kwoty wykorzystane zostały odsprzedane do programu sekurytyzacyjnego, przy czym procentowy udział tej części, w odniesieniu do całkowitej wartości niewykorzystanych kwot linii kredytowych jest taki sam, jak udział procentowy wartości ekspozycji określonej w lit. a w stosunku do wartości ekspozycji z tytułu puli wykorzystanych kwot odsprzedanych do programu sekurytyzacyjnego;
- 2) aby zaklasyfikować udział, jako udział banku inicjującego, udział ten nie może być podporządkowany w stosunku do udziału inwestorów;
- 3) udział inwestorów oznacza wartość ekspozycji z tytułu nominalnej części puli wykorzystanych kwot ekspozycji odnawialnych, nie wchodzącej w zakres pkt 1 lit. a, powiększoną o wartość ekspozycji z tytułu tej części puli niewykorzystanych kwot linii kredytowych, których kwoty wykorzystane zostały odsprzedane do programu sekurytyzacyjnego, a ta część puli nie wchodzi w zakres pkt 1 lit. b;
- 4) ekspozycji banku inicjującego, z której wynikają jego prawa względem części udziału banku inicjującego, o której mowa w pkt 1 lit. a, nie uważa się za pozycję sekurytyzacyjną, lecz za proporcjonalną ekspozycję względem sekurytyzowanych kwot wykorzystanych ekspozycji odnawialnych przy założeniu braku sekurytyzacji, w wysokości określonej na podstawie pkt 1 lit. a;
- 5) bank inicjujący posiada kwotę ekspozycji proporcjonalną do niewykorzystanych kwot linii kredytowych, których wykorzystane kwoty zostały odsprzedane w ramach sekurytyzacji, w wysokości określonej na podstawie pkt 1 lit. b.

Tytuł VIII. Obniżenie kwot ekspozycji ważonych ryzykiem

§ 119. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej, w odniesieniu do której stosuje się wagę ryzyka równą 1250%, można obniżyć o 12,5-krotność kwoty wszelkich dokonanych przez bank aktualizacji wartości sekurytyzowanych ekspozycji. W zakresie, w jakim uwzględnia się korekty wartości do tego celu, nie uwzględnia się ich do celów obliczeń wskazanych w załączniku nr 5 do uchwały.

§ 120. Kwotę ekspozycji ważonej ryzykiem dla pozycji sekurytyzacyjnej można obniżyć o 12,5-krotność kwoty wszelkich dokonanych przez bank korekt wartości tej pozycji.

§ 121. Bank może nie uwzględniać w obliczeniach kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem pozycji sekurytyzacyjnej, której przypisuje się wagę ryzyka 1250%, jeżeli dokonał pomniejszenia funduszy własnych o wartość ekspozycji z tytułu tej pozycji zgodnie z § 2 ust. 1 lit. d uchwały w sprawie funduszy własnych.

§ 122. Do celów § 121:

- 1) wartość ekspozycji z tytułu pozycji sekurytyzacyjnych można obliczyć na podstawie kwoty ekspozycji ważonej ryzykiem, uwzględniając przy tym wszelkie zniżki dokonane zgodnie z przepisami § 118 – 120;
- 2) przy obliczaniu wartości ekspozycji można uwzględnić uznaną ochronę kredytową rzeczywistą w sposób spójny z podejściem określonym w § 109 – 116;
- 3) w przypadku zastosowania metody formuły nadzorczej w celu obliczenia kwot ekspozycji ważonych ryzykiem oraz gdy $L \leq Kirbr$ i $[L+T] > Kirbr$, pozycję można traktować jak dwie pozycje, przy czym w odniesieniu do pozycji uprzywilejowanej L równa się $Kirbr$.

§ 123. W przypadku, gdy bank korzysta z możliwości wskazanej w § 121, 12,5-krotność kwoty potrąconej zgodnie z § 121 odejmuje się od kwoty określonej w § 93 jako maksymalna kwota ekspozycji ważonych ryzykiem.

Część V. Subpartycypacja

§ 124.1. Wierzytelności, w przypadku których ryzyko kredytowe banku zostało w całości lub części przeniesione na inny podmiot poprzez subpartycypację, ujmuje się w rachunku aktywów ważonych ryzykiem zgodnie z następującymi zasadami:

- 1) w części proporcjonalnej do ustalonego udziału tego podmiotu w stratach, wierzytelności traktuje się jak ekspozycje gwarantowane (poręczone) przez ten podmiot i przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą temu podmiotowi;
- 2) w części proporcjonalnej do ustalonego udziału banku w stratach, wierzytelności traktuje się jak ekspozycje od pierwotnego dłużnika i przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą temu dłużnikowi;
- 3) części ekspozycji wyłączonej z proporcjonalnego podziału strat, podporządkowanej względem pozostałej części wierzytelności w zakresie absorpcji strat, przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z przepisami § 32 – 123;
- 4) w części przeniesionej na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny lub na fundusz sekurytyzacyjny, przypisuje się wagę ryzyka 0%, proporcjonalnie do otrzymanej kwoty z tytułu sprzedaży;
- 5) bank informuje Komisję Nadzoru Bankowego o zamiarze przeprowadzenia subpartycypacji oraz przedstawia strukturę transakcji – informacja powinna w szczególności zawierać: dane dotyczące statusu podmiotu emisyjnego uczestniczącego w subpartycypacji, projekt umowy banku z tym podmiotem oraz opis alokacji ryzyka kredytowego.

2. Wierzytelnościom, w przypadku których ryzyko kredytowe innego podmiotu zostało w całości lub części przeniesione na bank:

- 1) w części objętej proporcjonalnym udziałem w stratach:
 - a) do wysokości ustalonego udziału banku w stratach – przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą pierwotnemu dłużnikowi,
 - b) do wysokości ustalonego udziału tego podmiotu w stratach – przypisuje się wagę ryzyka odpowiadającą temu podmiotowi;
- 2) w części podporządkowanej względem części, o której mowa w pkt 1, w zakresie absorpcji strat – przypisuje się wagę ryzyka zgodnie z przepisami § 32 – 123.